

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום ראשון ח' בכסלו תשע"ה

בס"ד

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

יבמות - נ"ז

1. **פצוע דכא כהן שקידש בת ישראל, האם אוכלת בתרומה עד הנישואין?**
לר' מאיר לא אוכלת. כיון שסבר משתמרת לביאה פסולה מהתורה, לא אוכלת.
לר' אלעזר ור' שמעון אוכלת. כיון שסבר 'משתמרת' אוכלת, כשיש לו כח להאכיל במקום אחר.
2. **לר' אלעזר ור' שמעון, היכן בפצוע דכא יש לו כח להאכיל במקום אחר?**
 - א. אין ליישב - כשנושא בת גרים שאינה נחשבת 'קהל', ומותרת לפצוע דכא ואף מאכילה. כיון שר' אושעיא [בעל המימרא] לא פשט דין זה.
 - ב. אביי - כשנעשה פצוע לאחר נישואין ומאז לא בא עליה [רבא חולק - שונה כש'כבר אכלה'. ומה שאשת כהן שמת אינה אוכלת כיון שפקע קנינו]
 - ג. רבא - מאכיל את עבדיו ושפחותיו הכנענים. [אביי חולק - שאין ללמוד אישות מעבדים].
3. **רבי יוחנן הסתפק - פצוע דכא כהן שנשא בת גרים, האם מאכילה בתרומה. בדעת מי הסתפק?**
 - א. אין לומר בדעת ר' יהודה: שאם נאמר שנשאר בקדושתו - ודאי שלא אוכלת כיון שסבר 'בת גר היא כבת חלל לכהן' ואם נשאה נעשית חללה. ואף אם אינו נשאר בקדושתו ומותר לישא פסולים - אינה אוכלת, כיון שסבר שקהל גרים קרויים קהל, ונבעלה לפסול לה.
 - ב. אין לומר בדעת ר' יוסי: שאם נאמר שנשאר בקדושתו - ודאי שאוכלת שהרי סבר 'אף גר שנשא גיורת - בתו כשרה לכהונה', ואם אינו נשאר בקדושתו - פשוט שאוכלת, כיון שסבר קהל גרים לא איקרי קהל, ומותר בה.
 - ג. אלא אליבא דר' אליעזר בן יעקב: שסובר, אשה שהיא בת גרים לא תנשא לכהונה עד שתהא אמה מישראל. ונסתפק - מה המעלה שנוספה בה כשאמה מישראל האם כשרות [ולא 'קהל'] ומותרת לאכול, או שנוסף בה 'קדושת קהל' ואסורה לו.
4. **מהיכן הגמרא פשטה את הספק לגבי 'פצוע דכא בבת גרים'?**
רבי אחא בר חיננא כשהגיע מן הדרום הביא ברייתא - מנין לפצוע דכא וכו' שמאכילה בתרומה, שנאמר: וכהן כי יקנה נפש קנין כספו וגו' יאכל בו, [ר' אושעיא לא פשט לר' יוחנן. ולא משום שלא היה חשוב בעיניו, אלא משום שלא היה לו פתרון ברור].
5. **כהן גדול שהכניס לחופה אלמנה בת כהן ולא בא עליה [ואף לא קידש אותה קודם] האם פסלה מלאכול בתרומה?**
רב - חופה לפסולות מועילה כחופה כשרה, ונפסלת מלאכול.
שמואל - אין חופה לפסולות. ומודה לי אבא [רב, שהיה קשיש ממנו] בבת כהן תינוקת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד, כיון שביאתה אינה נחשבת ביאה, אף חופתה אינה נחשבת חופה.
[ובדף הבא יובא דעה שלישית של רמי בר חמא]
6. **משנה - אלו דינים התלויים בביאה נוהגים בבת שלש שנים ויום אחד?**
 - א. מתקדשת בביאה.
 - ב. אם מת בעלה בלא בנים, ובא עליה יבם - קנאה שתהא אשתו לכל דבר.
 - ג. קידשה אביה - חייבין עליה משום אשת איש.
 - ד. אם היא נדה מטמאת את בועלה לטמא משכב תחתון כעליון, אפילו עשר מצעות זו ע"ג זו.
 - ה. השיאה אביה לכהן - אוכלת בתרומה.
 - ו. אם היא בת כהן ובא עליה אחד מכל הפסולין - פסלה מלאכול בתרומת בית אביה - ומכאן ראייה שרב מודה שפחותה מבת שלש אינה נפסלת.